

MAAN ÄÄRIIN

Opettajien Lähetysliitto ry:n jäsenlehti

- Marja Alastalon haastattelu s. 3
- Opettajana Nepalissa s. 4-6
- Levitä sanaa, älä virusta s. 7-9

Voimia teille

Elämme etäaikaa. Se on poikkeuksellista. Aluksi se oli hyvin outoa ja voimia vievää. Mutta nyt tuntuu, että poikkeustila on normalisoitunut. Edelleen se kuitenkin vie voimia.

Meillä Opettajien Lähetysliitossa on ollut myös poikkeuksellinen aika. Vuosikokous jäi pitämättä. Kaikki viikkotoiminta on nyt tauolla. Zoom-sovelluksen avulla olemme pitäneet kokouksia. Myös sähköpostit kulkevat.

Minulle iloa tuovat lapsenlapset, jotka asuvat tässä lähellä. Kuusivuotias eskarilainen on tehnyt ahkerasti eskarimonisteita. Kohta neljävuotias leikkii prinsessaa, leikkii legoilla ja tanssii ja nauraa vähän väliä. Puolitoistavuotias vunukka tavoittelee uusia sanoja. ”Ämmi”, se on olen minä, mummi.

Olen työni lisäksi ehtinyt tehdä käsitöitä, lukea hieman runoja ja rapsutella pihaamme kesää odottamaan. Seuraavalla sivulla yksi runo, joka pysäytti minut.

Toimiston kuulumisia

Tänä keväänä Opettajien Lähetysliiton tilaisuuksia ei ole pidetty koronavirusepidemian aiheuttaman poikkeustilan vuoksi. Myöskään vuosikokousta ei voitu pitää maaliskuussa Orivedellä.

Vuosikokous järjestetään sunnuntaina 13.9.2020 Tampereella, jos epidemiatilanne sen sallii.

Opettajien Lähetysliiton työvaliokunta ja kalenteritoimikunta ovat pitäneet etäkokouksia poikkeustilankin aikana ja nimikkolähettimme jatkavat myös monissa maissa työtään hieman muutuneissa olosuhteissa etäyhteyksin.

*Ylistämme sinua, ylönoussut Kristus,
pohjavirtamme,
elämän lähde,
joka olet läsnä kaikessa,
mikä ikinä meitä virkistää,
mikä elvyttää meidät totuuden ja toivon puolelle,
mikä puhkaisee meissä liikkeelle intohimon
ja ilon vedet!
Kiitos, että muutut meissä janoksi silloin,
kun tyytyisimme itse kaivamiimme kaivoihin.*

Anna- Maija Raittila

Voimia teille, jotka teette etätyötä lapsia opettaen. Voimia teille, jotka olette eristyksessä ja kaipaatte yhteyttä toisiin ihmisiin. Meille rohkaisuksi Raamatun lähteeltä 2.Tim.1:7 ”Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauten ja terveen harkinnan hengen”.

Sinua siunaten, Tuija-Riitta Heiskanen, OLL:n pj

2 / 2020 Opettajien Lähetysliiton jäsenlehti

Toimitus

Opettajien Lähetysliitto
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
toimisto@opettajienlahetyksliitto.fi

Päätoimittaja

pastori Tuija-Riitta Heiskanen

Toimitussihteeri

Hanna Tamminen

Taitto

Viljan media-aitta

Toimituskunta

seurakuntapastori Tuija-Riitta Heiskanen
opettaja Hannele Moisio
tutkija Kreetta Niemi
opettaja Hanna Rahkiola-Partanen
opettaja Sirkku-Maria Tommola

Oikoluku

Marja Lepola

Maan ääriin ilmestyy neljä kertaa
vuodessa. Jäsenmaksu oikeuttaa
lehden vuosikertaan.

Etukannen kuva

Kuvassa rouva Jaiping opettamassa
perinteisen luo-soittimen Pihin soittoa
Nong Peelle Napongin kylässä.
Kuva: Riikka-Maria ja Tomas Kolkka.

Opettajien Lähetysliitto ry.

Suomen Lähetysseuran yhteisöjäsen,
perustettu vuonna 1913
Jäseniä 1460 (1.1.2020)

Tilit

Danske Bank FI57 80001600551148
Nordea FI89 11465000066730

Hallituksen pj.

Tuija-Riitta Heiskanen

Toimisto

Toiminnanjohtaja Hanna Tamminen
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
Kotisivun osoite
www.opettajienlahetyksliitto.fi

Facebook

www.facebook.com/
opettajienlahetyksliitto

Kirjapaino

Kirjapaino Hermes, Tampere

Mitä kuuluu, Marja?

Kuka on Marja Alastalo?

Hän on Suomen Lähetyseuran työntekijä, joka on ollut 26 vuotta Botswanassa. Marja on ollut OLL:n nimikkolähetä alusta asti. Koulutukseltaan Marja on luokanopettaja. Hänen opettajataustansa Suomessa on seitsemän vuoden työ Muuramessa ennen lähetyskurssille lähtöä. Alun perin hän tuli Botswanaan suomalaislasten opettajaksi. Ajan saatossa suomalaislasten määrä kuitenkin väheni ja työnkuvaan tuli kummilapsityö Francistownissa. Ensin työ oli siinä avustamista, mutta vuodesta 1996 alkaen Marjalla oli vastuu kummilapsiohjelmasta – seuraavat 19 vuotta. Vuosien varrella hän on tehnyt seurakunnan nuorisotyötä, taloushallintoa, kirjanpitoa ja sen opettamista, rakennusprojektin valvomista ja monenmoista muuta. Marja on työssään tehnyt paljon ruohonjuuritason työtä syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten parissa.

Vuonna 2015 kummilapsivastaavan tehtävään saatiin botswanalainen diakoni. Marja siirtyi uuteen tehtävään; seuraamaan ja tukemaan Lähetyseuran rahoittamia kirkollisia hankkeita Botswanassa ja Namibiassa. Viimeisen vuoden (heinäkuusta 2019 alkaen) Marja on sijaistanut eteläisen Afrikan aluepäällikkönä.

Mitä kuuluu, Marja?

”Kuuluu työntäyteistä elämää. Aluepäällikön sijaisuus on ollut hyvin mielenkiintoinen. Suomen Lähetyseura toimii eteläisessä Afrikassa 16 kumppanin kanssa viidessä maassa; Angolassa, Botswanassa, Etelä-Afrikassa, Namibiassa ja Zimbabwessa. Olen päässyt katselemaan työtä ja aluetta eri näkökulmasta. On ollut paljon

matkustamista ja uuden oppimista, mutta se on pitänyt aivosolut virkeinä. Meillä on alueella hyvä työntekijäporukka ja myös hyvät paikalliset kumppanit. Hyvää työtä on ilo katsella, seurata ja olla tukemassa!

Mikä on haastavaa Botswanassa elämisessä ja työskentelemisessä?

”Iän myötä kuumuus ja sen kestäminen on aina vain haastavampaa. En tiedä, onko ilmasto kuumempi, mutta ainakin koen sen väsyttävämpänä. Sitä jaksaa nyt vähemmän kuin nuorempana. Tarvitsen nyt enemmän sellaista hengityskäikää.

Myös liikuntamahdollisuudet ovat rajatut ja näin omasta kunnosta huolehtiminen on haastavaa. Suomessa ulkona kulkeminen ja kävely onnistuu, mutta täällä ei pysty sitä tekemään turvallisuussyistä tai kuumuuden vuoksi.

Ja tietysti myös kaukana olo omasta lapsuuden perheestä on tämän elämän ikäviä puolia. Vanhempani ikääntyvät – ja läsnäolo on haastavampaa.”

Mikä on parasta työssäsi?

”Saan tässä työssä olla näköalapaikalla. Työ on rikasta, kun saa katsella monen maan kumppanin ja kirkon asioita lähietäisyydeltä. Tylsää päivää ei ole! Koko ajan saan oppia uutta. Se on hieno asia.”

Tulevaisuus?

”Joskus mietin Suomeen paluuta tai siellä sijoittumista työelämässä. Opiskeluajan kaverini ovat monesti minulle sanoneet, että Suomen kouluelämä on muuttunut vuosien varrella paljon. Tämän ajan koulumaailma Suomessa on haasta-

va – toki täälläkin, mutta eri lailla. Koska olen vielä työikäinen, niin näkisin jatkavani näissä lähetystyön kuvioissa eläkeikään asti, jos vain terveyttä ja tehtävää riittää.”

Terveisiä?

”Kiitos OLL:lle! Olette uskollisesti olleet minua muistamassa ja tukemassa kaikki nämä vuodet. Yhteydenpito ei ole aina tiivistä minun puoleltani, mutta ihailtavasti opettajat ovat pitäneet tämän liiton toiminnassa ja aktiivisena. Tuette meitä täällä maailmalla. Saan teiltä ystävällisen ja iloisen vastaanoton aina, kun tapaan teitä Suomessa! Tervetuloa myös tänne eteläiseen Afrikkaan kylään – järjestäkääpä ryhmämatka.”

Teksti ja kuva: Teija Lievonen, Suomen Lähetyseura

Haastattelu on tehty ennen koronapandemian puhkeamista. Marja Alastalon korona-ajasta Botswanassa kertova video löytyy OLL:n Facebook-sivuilta.

Kaiken keskellä kevät

Paikallisjuhla Bhaktapurissa.

Käki kukkuu jossain ikkunani takana. On tainnut kukkua viimeiset kaksi kuukautta. Peltaja ja vihanestilkkuja kynnetään ahkerasti. Kathmandun miljoonakaupungisakin hieman etäämpänä keskustasta tonttien reunat muuntuvat nopeasti ryytimaiksi. Ukkosta ja sadetta on riittänyt runsaasti, vaikka säiden puolesta pitäisi olla paras matkailukausi.

Turisteja ei kuitenkaan tänä keväänä ole. Ei Nepalissa eikä muualakaan maailmassa. Kummallinen kevät. Itse elän kämppäkavereideni kanssa nyt viidettä viikkoa ko-

tikaranteenissa. Maan hallitus on rajoittanut kaikkea ulkona liikkuamista. Ainoastaan ruokakaupassa on lupa käydä. Kun käteisvarani alkavat loppua, uhmaan kieltoa ja pyöräilen muutaman kilometrin alamäkeen lähimmälle pankkiautomaatille. Palatessani kotiin päin poliisien tiesulku pysäyttää minut ja saan tiukat nuhtelut sekä kehoituksen pysytellä sisällä.

Maaliskuun loppupuolelta alkanut kotiaaresti on vähentänyt viikonpäivien merkitystä. Eilen, tänään ja huomenna ovatkin yhtäkkiä merkityksellisempiä kuin ne kaivatut,

mutta nyt epävarmat kesäloma-suunnitelmat tarkasti merkittynä kalenteriin jossain kaukaisuudessa.

Kotielämää ja verkko-opetusta

Olen viihtynyt kotioloissa hyvin. Venezuelalainen, nepalilainen, australialainen ja amerikkalainen asuintoveri muistuttavat kukin omalla tavallaan, että en ole yksin. En unohdu omiin ajatuksiini. Kolmessa päivässä valtavaksi kasvava tiskivuori palauttaa myös varsin selkeästi mieleen, etten tosiaan ole yksin. Iloa arkeen tuovat myös

Lähikylän vasikka.

Kotitekoisia momoja.

Savenvalajia Bhaktapurissa.

satunnaiset puhelut vanhemmille, sekä koti-Suomeen ystäville, sis-kon perheelle ja isovanhemmille.

Ulospäinsuuntautunut austra-lialainen kämppikseni valittelee vii-konloppuna tylsistymistä ja häm-mästelee, kun väitän, ettei minulla ole käynyt aika pitkäksi kotiares-tissa. Olen lukenut, nauttinut mu-siikista, nepalin opiskelusta, katol-la istuskelusta, hyvästä kahvista, kevätuulesta. Liekö suomalainen mökkielämä koulunut kestäämään tontin rajoja mukisematta.

Myös etäopetus on tullut tutuk-si töiden jatkuttua pääsiäisloman jälkeen. Ensimmäinen viikko verk-ko-opetusta vaati päiväunet joka iltapäivä, mutta nyt rutiinia on jo enemmän ja työ tuntuu vähem-män väsyttävältä. Nuorimmat op-pilaistani ovat 11-vuotiaita ja suuri sympatia-aalto kulkeutuukin täältä kaikkia ala-asteen opettajia koh-taan ympäri maailmaa! Videoyhtey-dellä on vaikea luoda vuorovaiku-tuksellista luokkahuonetta, mutta siitä huolimatta on ilo nähdä oppi-laiden nauttivan toistensa seuras-

ta – etänäkin. Metelistä ei tässä koulussa tarvitse kärsiä. Toisaal-ta lisätukea tarvitsevien oppilai-den huomioiminen muuttuu kovin hankalaksi. Lisäksi oma ja oppilai-den ruutuaika rasittaa. Lohduttau-dun ajatuksella, että tämä on vä-liaikaista.

Edessä vaikeat ajat

Nepalissa on huhtikuun loppuun tultaessa todettu ainoastaan 50 koronatapausta – hämmästyttä-vän vähän maan asukaslukuun nähden. Toisaalta, testejäkin on tehty vähän. Paikallinen tervey-denhoitojärjestelmä on hauras – 30 miljoonan asukkaan maassa on reilut kaksi sataa tehohoitoipaik-kaa. Torjuntatoimenpiteet ovatkin olleet ankarat. Kaikki liikenne, len-not mukaan lukien, on pysähdyk-sissä. Vain välttämättömydet lii-kuvat. Poliittinen paine rajoitusten purkamiselle kasvaa. Se ei ole yl-lättävää, kun ajattelee niitä miljoo-nia päiväpalkkalaisia, jotka elävät tavallisesti kädestä suuhun ja jois-ta harvalla on säästöjä millä elää.

Uusi kotiluokka ja seisova työpiste.

Mietin, miten ihmeessä he selviä-vät. Tulevaisuus on edelleen kaikil-le tuntematon.

Muiden tavoin minullakin on ollut tavallisuudesta poikkeava pääsiäinen. Vietämme kuitenkin kotikirkon asuintoverieni kanssa. Pääsiäislauantaina kuuntelen Kal-lion tyhjässä kirkossa äänitetyn Jo-hannes-passion. Bach siivittää tis-kaamista. Myöhemmin kevennän ja kuuntelen Jaakko Löytyn kon-serttistriimiä. Löytty kertoo kap-paleensa esipuheessa, kuinka Is-raelin entinen ulkoministeri Abba Eban vuonna 1967 tietää sodan olevan alkamassa, mutta ei saa sii-tä kenellekään kertoa. Eban vain laulaa hasidijuutalaisten laulua: Ja rabbi sanoi, iloitkaa, edessä on vai-keat ajat.

Buddhalaisia rukouslippuja.

Teksti Lauri Lind

Levitä sanaa, älä virusta

“Aq lavq tsiq haol yaoq”. Tuulan pitelemässä akenkielisessä julisteessa kehoitetaan pesemään kädet.

Akea puhuu noin 10000 ihmistä Kaakkois-Aasiassa. Ake on yksi kielistä, joka on mukana Lähetysseuran kansainvälisen yhteistyöjärjestön SIL:n koordinoimassa hankkeessa, jossa käännetään käsienpesuohjeet mahdollisimman monelle kielelle.

Käännökset liitetään Maailman Terveysjärjestön (WHO) tuotamaan julistepohjaan. Eri kielisiä julisteita voi lukea ja tulostaa seuraavalta nettisivulta: <https://www.ethnologue.com/guides/health>

Juliste on käännetty jo 550 kielelle.

Valmistuneita julkaisuja

Kimmon toimittama UNESCO:n julkaisema kirjanen monikielisten koulutushankkeiden suunnitteluun on valmistunut. Englanninkielinen julkaisu on saatavilla seuraavalta nettisivulta:

<https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000372870>

Myös syyskuisen kieli- ja koulutuskonferenssin lopullinen julkilausuma on julkaistu, ja sitä käännetään parhaillaan useille Aasian kielille.

Englanniksi se voi lukea seuraavasta linkistä: <https://bangkok.unesco.org/content/bangkok-statement-language-and-inclusion>

Elämää koronan varjossa

Viime joulukuun alussa Tuula oli työmatkalla Laosissa. Ojentaessaan passinsa rajatarkastajalle, tämä sai yskäkohtauksen ja yskök-

set lensivät suoraan Tuulan passin sivuille. Tuula yritti parhaansa mukaan puhdistaa passinsa, mutta tartunta iski silti väijäämättä – seuraavalla viikolla alkoi lievä kuumeilu ja kuiva, kova yskä. Kun lopulta oli jo vaikea hengittää öisin, hän lähti lääkäriin Määrättiin hengitystä helpottavia pillereitä, kahdenlaista yskänlääkettä sekä antibioottikuuri. Kova yskä jatkui vielä monen viikon ajan. Yskä oli niin voimakasta, että Tuulalta murtui kaksi kylkiluuta. Tuolloin ei vielä tiedetty koronaviruksesta mitään ja vasta viime aikoina on huomattu, että tautia on voinut olla liikkeellä jo marraskuusta lähtien. On tietysti epävarmaa, olivatko nuo Tuulan oireet koronaa vai jotain muuta. Kimmo ei oireita saanut lainkaan.

Nyt elämme keskellä COVID-19-pandemiaa. Tilanne Thaimaan Chiangmaissa näyttää kuitenkin virallisten tietojen mukaan olevan aika hyvin hallinnassa. Vajaan kahden miljoonan asukkaan läänissä on ollut yhteensä nelisenkymmentä varmennettua tapausta, ja kuukauteen ei ole löytynyt yhtään uutta koronatartuntaa.

Koko Thaimaassa on virallisesti Suomea vähemmän tartuntoja, vaikka väestö on yli kymmenkertainen. Jotkut tutkijat ovat selittäneet tilannetta sillä, että virus saattaa kuolla nopeasti kuumassa aurinkoisessa ilmassa. Kuuma meillä todellakin on ollut. Lämpötilat viimeisen kuukauden aikana ovat nousseet useina päivinä yli 40 asteen. Thaimaalaisessa kulttuurissa ei myöskään juuri koskaan kätelä, halata, eikä muutenkaan koskettaa toisia ihmisiä ja kasvomaskien

Tuula Kosonen

Kimmo Kosonen

Torilueelle meneminen kielletty ilman kasvomaskia

käyttö kodin ulkopuolella on pakollista. Yöaikaan on ulkonaliikkumiskiello, ja muutenkin etäisyyttä toisiin ihmisiin pidetään. Myös maan tärkein loma, Songraan, peruttiin huhtikuussa. Se on vähän sama kuin Suomessa peruttaisiin joulu ja uusi vuosi.

Tavaratalot ja suurin osa palvelusektorin toimipisteistä ovat olleet kiinni ja ravintolat myyvät ruokaa vain mukaan otettavaksi. Ikävä kyllä tämä kaikki on johtanut siihen, että miljoonat ihmiset ovat joutuneet lomautetuiksi. Monilla ei juurikaan ole säästöjä, ja sosiaaliturva on heikkoa. Suomalaisia leipäjonoja vastaavat riisijonot ovat olleet pitkiä, ja pienyrittäjien itsemurhat ovat lisääntyneet. Valtiovalta on avustanut työttömiä pienellä kuu-kausirahalla, mutta avustusta on

saanut vain noin puolet yli 24 miljoonasta hakijasta.

Käymme ruokakaupassa keran tai kaksi viikossa. Kasvomaski pitää muistaa pukea päälle, sillä muuten kauppaan ei ole asiaa. Kaikilla yleensä onkin maski sellainen, ja sellaisen voi myös ostaa kaupan ovelta. Kimmo näki yhden asiakkaan jopa kaasunaamari päässä. Ovella mitataan ensin kuume, sen jälkeen kädet desinfioidaan käsidesillä, ja lopuksi kaupan työntekijä desinfioi myös ostoskärryn kahvan. Tämän jälkeen pääsee tekemään ostoksia. Kaikilla kassatyöntekijöillä on kasvomaskin lisäksi käsissään ainakin kumihanskat, osalla myös koko kasvot peittävä muovinen roiskesuojavisiiri. Käsidesiä on saatavilla kaikkialla, ja sitä myös käytetään paljon.

Työt koronan aikaan - kotimaanjaksolle kesällä?

Vielä maaliskuun alussa ei koronatilanne vaikuttanut kovin vakavalta. Maaliskuun puoleen väliin oli sovittu akenkielisten psalmien viimeinen konsulttitarkastus Mää Sain rajakaupunkiin. Tarkastuksen puolivälissä alkoi kuulua huhuja Thaimaan ja Myanmarin välisen rajan sulkemisesta. Tuula ja ake-tiimi saivat kuitenkin tarkastuksen valmiiksi, ja raja pysyi auki. Kolme päivää sen jälkeen, kun ake-tiimiläiset olivat palanneet kotiin, raja sulkeutui ja on ollut kiinni siitä lähtien. Ehdimme juuri saada kaiken tärkeimmän työn valmiiksi ennen rajan sulkeutumista, ja ymmärsimme, että Jumalan aikatauluun voi luottaa.

Nyt työskentelemme kotoa kä-

sin. Tuula on ollut Zoom-ohjelman kautta ake-tiimiläisiin yhteydessä, kun psalmeihin tehdään viimeisiä viilauksia. Kimmo viimeistelee kesäkuussa painoon menevää kirjaa ja sen lisäksi yhtä tilattua artikkelia, mikä käsittelee Kaakkois-Aasian maiden vähemmistökielipolitiikkaa. Työtovereiden kanssa yhteyttä pidetään samalla Zoom-ohjelmalla, mitä Tuulakin käyttää.

Olemme tulossa kesällä Suomeen kotimaan jaksolle, ja näillä näkymin lentomme myös kulkevat Thaimaasta Suomeen. Joitain seurakuntavierailuja on jo sovittu elokuulle. Toivottavasti tilanne on

silloin sellainen, että ne voidaan suunnitelmien mukaan toteuttaa.

Rukous- ja kiitosaiheita

- Työmme jatkuu sosiaalisesta eristyksestä huolimatta, ja pystymme olemaan yhteydessä työtovereihimme Skypen ja Zoomin välityksellä.
- Psalmeissa on tällä hetkellä menossa oikolukuvaihe, sekä lisäksi sanojen tarkistusta. Toivomme saavamme Psalmit julkaisuvalmiiksi toukokuun loppuun mennessä.
- Tuulan murtuneen käden luut ovat parantuneet täydellises-

ti, mutta pehmytkudosten paraneminen vaatii vielä aikaa. Tietokonetyö onnistuu kuten ennenkin. Kiitos Herralle!

- Rukoilkaa Kimmolle voimia ja viisautta kirjoitustöiden viimeistelyyn, sillä vaikka aikaa on enemmän, keskittyminen on joskus vaikeaa.
- Rukoilkaa kotimaanjaksoamme suunnittelun puolesta. Tarvitsemme kärsivällisyyttä ja epävarmuuden sietokykyä.

Kimmo ja Tuula Kosonen

Ostokärryn kahva desinfioidaan ennen käyttöä

Hei rakkaat ystävät

Viimeiset viikot ovat olleet täynnä monia odottamattomia käännteitä. Maailma on muuttunut koronaviiruspandemian myötä kertaheitolla, ja se näkyy meidän kaikkien elämässä. Poikkeustila, liikkumisen rajoitukset sekä etätyöt ja -koulut ovat tällä hetkellä kaikki uutta "normaalia" – jotain sellaista, mihin meidän kaikkien on täytynyt sopeutua uskomattoman nopeasti myös täällä Suomessa. Ei siis ihme, että huoli ja epävarmuus tulevasta painavatkin tällä hetkellä monen mieltä – miten selviämme tästä kaikesta, ja kuinka kauan tällainen poikkeustila vielä jatkuu? Vastauksia emme vielä tiedä. Mutta onneksi kristittyinä tiedämme kuitenkin, kenen hallussa meidän

ja koko maailman tulevaisuus on. Tiedämme, että hyvä Jumala kulkee kanssamme tässäkin hetkessä. Hän antaa meille tulevaisuuden ja toivon.

Kun kaikki oli vielä kuten ennenkin...

Tammi-helmikuussa kotimaanjaksoamme täällä Suomessa sujui vielä normaalisti suunnitelmien mukaan. Tammikuussa jatkoimme syyskaudella aloitettuja seurakunta- ja kouluvierailuja eri puolilla Suomea. Saimme tavata vierailujemme aikana lukuisia työmme tukijoita ja kertoa työstämme Pohjois-Thaimaassa lua-vähemmistökansan parissa. Olimme kiitollisia näistä kaikista kohtaami-

sista.

Helmikuussa ehdimme onneksemme myös tekemään etukäteen suunnitellun työmatkan Thaimaahan. Tähän hyvin tiiviiseen ja työntäyteiseen matkaan oli suunniteltu monia tärkeitä työtehtäviä: kielityötä yhdessä paikallisen lua-kielitiimin kanssa, Thaimaan viisumien ja työlupien uusimisprosesseja sekä kielityön esittelyä Naanin vuoristokylässä Helsingin seurakuntayhtymän vierailijaryhmälle ja Lähetysseuran kirkollisen työn koordinaattoreille. Mahdollisuus käydä työalueella tämän kotimaanjaksoamme aikana olikin todella rohkaisevaa – saimme omin silmin nähdä, kuinka kielitiimimme paikalliset työntekijät Päng (Cha-

daphon Jaiping) ja Näng (Suwimon Rungphobnobphakun) ovat ahkerasti jatkaneet kielityötä lua-kan-san parissa kotimaanjaksomme aikana. Itse olemme jatkaneet kielityön tekemistä heidän kanssaan osa-aikaisesti täältä Suomesta käsin.

Iloksemme saimme todeta, että luan kielen käyttö on vahvistunut entisestään lua-seurakunnissa, kun uusia luankielisiä lauluja ja rukouksia on otettu käyttöön jumalanpalveluksissa. Myös omakielinen lukutaitotyö on päässyt hyvään alkuun seurakuntien lapsi- ja nuorisotyön kautta. Suureen suosioon ovat nousseet erityisesti seurakuntien järjestämät lauantaikerhot, jotka ovat tuoneet paljon iloa ja virikkeitä monille lua-kylien lapsille ja heidän perheilleen. Ohjatun toiminnan, leikin, askartelun ja yhteisen ruokailun lisäksi tärkeä osa päivän ohjelmaa ovat olleet luankieliset lukutaitotunnit. Niiden aikana on opeteltu yhdessä lua-aakkostoa, luettu ja kuunneltu omakielisiä tarinoita ja raamatunkertomuksia, laulettu lauluja omalla äidinkiellällä sekä opittu yhdessä tärkeitä asioita omasta lua-perinteestä.

Nyt jälkikäteen ajateltuna voimmekin sanoa olevamme erityisen

kiitollisia siitä, että Thaimaan matkamme ajankohta oli juuri siinä kohtaa missä oli. Ehdimme saada uusittua viisumimme ja työlupamme viime hetkellä. Pari viikkoa myöhemmin matka ei olisi koronavirustilanteen vuoksi ollut enää mahdollista. Tällöin viisumimme ja työlupamme olisivat rauenneet, jolloin paluumme Thaimaahan uudelle työkaudelle olisi ollut huomattavasti hankalampaa ja työläämpää. Ja vaikka emme tällä hetkellä osakaan vielä sanoa, milloin tarkalleen voimme palata Thaimaahan, ainakin meillä on nyt Thaimaan viisumit ja työluvat valmiina vuodeksi eteenpäin. Olemme myös ehtineet saada kutsun Thaimaan evankelis-luterilaiselta kirkolta uudelle työkaudelle.

Hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan

Toiveenamme ja tarkoituksenamme olisi palata Thaimaahan uudelle työkaudelle tämän vuoden heinäkuussa. Nykyisessä maailman tilanteessa mikään ei ole kuitenkaan varmaa. Kuten kaikki tiedämme, koronaviruspandemia on levinnyt kaikkialle maailmaan, myös Thaimaahan. Tästä syystä Lähetysseura ei luonnollisesti voi tehdä uu-

sia lähettämispäätöksiä ennen tilanteen rauhoittumista. Työalueelle paluumme aikataulu on siis näin ollen tällä hetkellä vielä auki emmekä voi muuta kuin odottaa ja rukoilla tilanteen selviämistä. Tarkoituksenamme olisi kuitenkin päästä palaamaan Thaimaahan heti, kun se vain on mahdollista.

Onneksi tässäkin hetkessä voimme kuitenkin luottaa siihen, että kaikki aikataulumme ja suunnitelmamme ovat Jumalan käsissä. Ja nämä suunnitelmat ovat hyviä.

"Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon" (Jer. 29:11)

Apuasi tarvitaan

Tällä hetkellä kukaan meistä ei voi tehdä lahjoitusta jumalanpalveluksessa kolehtihaaviin tai kirkkokahvien kassaan.

Tämä asia hoituu nyt kuitenkin puhelimella tai verkossa. Lähetysseuran työ kumppaniensa kautta ei puolilla maailmaa jatkuu ja avun tarve on suuri. Voit tehdä lahjoituksen verkkosivulla osoitteessa toivoa.fi, tekstiviestillä tai MobilePay:lla.

Ohjeet lahjoitusta varten:

- Tekstiviestillä: Lähetä viesti TOIVOA18 (18 e) ja TOIVOA32 (32 e) numeroon 16155.
- MobilePaylla voit lahjoittaa haluamasi summan numeroon 63000.
- Tilisiirrolla: FI38 8000 1400 1611 30 ja viestillä: Toivoa.

Keräysluvut: Manner-Suomi RA/2020/3, voimassa 3.1.2020–31.12.2020, myönnetty 3.1.2020, Poliisihallitus. Ahvenanmaa ÅLR 2019/6111, voimassa 2020, myönnetty 13.8.2019 Ahvenanmaan maakuntahallitus.

Muutos on mahdollinen

Hei Helsingistä, vierailut valitettavasti peruuntuivat, mutta tässä ne työkuulumiset, joista olin aikonut kertoa.

Löytyykö tie Banerassa? (Hosainan Synodi)

Meitä on jo aika iso porukka. Vaelamme kauniissa maaseutumaisemassa ja ryhmässä tunnelma on korkealla. Ryhmä muodostuu joukosta eri kirkkokuntiin kuuluvia saviyöntekijöitä. Olimme aiemmin päivällä vierailleet heidän kodeissaan. Mekane Yesus -kirkkoon kuuluvia on mukana kaksi. Muut vaih-

toivat kirkkokuntaa, kun Mekane Yesus -kirkko ei ollut ollut valmis kouluttamaan evankelistaa saviyöntekijöiden joukosta. Baptistit olivat vastanneet vaatimukseen ja nyt tätä joukkoa luotsaa heidän kouluttamansa evankelista. Yritämme vielä päästä Mekan Yesus -kirkkoon kuuluvan papin ja seurakunnan vanhimmiston juttusille. Olemme jo edeltä käsin yrittäneet sopia tapaamista mutta pastori- en puhelimet eivät ole toimineet. Koputteleimme kirkon ovelle ja lähetämme viestiä tapaamiemme ihmisten välityksellä eteenpäin.

Lopulta löydämme parikin pastoria ja pääsemme kyselemään kuulumisia: Oliko synodin järjestämä kurssi antoisa? Jäikö vielä jotain epäselvää? Kurssi saa kehuja ja kyllä, materiaali vastaa kaikkiin kysymyksiin. Mutta tilanne näyttää muuttumattomalta. Miten tästä päästään eteenpäin? Onneksi pastorikin myöntää, että uusi evankelista on tehnyt alueella hyvää työtä. Ehkä tämä saviyöntekijän oma näyttö onkin se seuraava nykäys, joka vakuuttaa ympäristönkin siitä, että koulutukseen voi ja kannattaa satsata.

Tulevaisuuden toivot (Gimbichon Synodi)

Jatkamme seuraavaan kohteeseen, raamattukouluun. Kaksoikymmentä neljä oppilasta osallistuu innokkaasti keskusteluihimme ja analysoi viisiportaisella mittarillamme, missä heidän seurakunnissaan ollaan menossa. Kirjo on yhdestä viiteen. Vaikein tilanne on yleensä sellaisissa ”syrisisissä” paikoissa, joissa käsityöläisiä on vain vähän. Paljon on kiinni seurakuntapastorista. Ryhmissä haastetaan, jaetaan ja ideoidaan. Opiskelijoiden joukossa on myös kaksi savityöntekijää. Meitä ilahdutti eniten se, että vuosikurssi päätti päivän toteamalla, että jos he kaikki nyt sitoutuvat tähän, niin muutoksen on pakko tulla.

Seuraavassa paikassa syntyy ryntäys, kun koulusta palaavat lapset ryöpsähtävät savityöntekijöiden kylään meitä katsomaan. Tilanne on hetken kaoottinen, mutta ilmentäähän tämäkin muutosta, sillä yleensä epäpuhtaana pidettyjen ihmisten kyliin eivät muut mielellään astu. Ainakin oppi siitä, että kylään ei saisi tulla, on unohdettu. Tarkistamme, että viime kerralla tapaamamme sairas vanhus on päässyt tutkimuksiin. Juuri hän oli ensimmäinen kristitty tässä kylässä.

Toinen synodi, tuttu ongelma (Duramen Synodi)

Adilossa savityöntekijät haastavat mukamme tullutta synodin evankelioimistyön johtajaa. Diakonia-puoli on kyllä hoidettu, mutta savityöntekijät ovat väsyneet kuulemaan, että he eivät ole vielä kypsiä koulutettaviksi raamattukoulussa. ”Miten kehittyä, jos ei oteta mukaan tekemään”, he kyselevät. Olemme alussa keskuste-

lussa mukana, mutta vetäydymme keskustelun edetessä taka-alalle ja annamme tilaa evankelioimistyön johtajalle. Yhteisymmärrykseen päästään. Meidän osuudeksemme jää seurata, että jatketaan ajatuksista käytäntöön.

Edustaja ja esiintyjä

Vuosittainen EECMY-kirkon isännöimä CMCR-kokous (Committee of Mutual Christian Responsibility) kokosi jälleen synodien (hiippakuntien) johtajia, kirkon johtoa ja keskustoimiston väkeä sekä ulkolaisten partnerijärjestöjen edustajia yhteen keskustelemaan ajankohtaisista aiheista. Tänä vuonna jatkettiin keskustelua siitä, mitä yhteistyöltä toivotaan. Ajatuksemme sekoittaa istumajärjestys niin, että eri ryhmien edustajat kohtaavat entistä paremmin, osoittautui toimivaksi. Oma osastoamme sykähdetti seurata, kuinka Tadelech Daniel, savityöntekijä-taustainen raamattukoulun opettaja, osallistui täysillä kokouksen asioihin. Olimme kutsuneet hänet laulamaan.

Sitten ajattelimme, että hän voisi seurata mukana vaikka päivän, ja lopulta asiat etenivät niin, että Duramen Synodi teki hänestä virallisen edustajansa. Minua oli pyydetty puhumaan jakamisesta ja siitä, millaisia muutoksia yhteinen osallistuminen Jumalan lähetykseen tuo kumppaneiden välille. Puhuin tietenkin siitä, mitä marginalisoidujen parissa olimme oppineet. Tadelech totesi tilaisuuden päätyttyä, että olin oivaltanut asian oikein ja oli innoissaan siitä, mitä mahdollisuuksia tässä yhteisessä yrityksessämme oli auennut.

Tadelechin esittämä laulu jatkaa ilosanoman jakamista: ”Johda sinä kansaani, ei ole ketään sellaista kuin sinä, sinä kuolit ristillä koko maailman puolesta. Joka klaanista, joka kielestä sinä lunastit. Teit osalliseksi Isän perintöön. Vapautit synnin vallasta. Olemme ohittaneet pahan yön ja nähneet aamunkoiton.”

**Kiitos teille kaikille kanssakulkijoille,
Kirsi Leikola**

Oulun Opettajien Raamattupiiri, OPRA, 40 vuotta

Oulun opettajien raamattupiiri koontui muistelemaan 40-vuotista taivaltaan 17.2.2020. Raamattupiiri on perustettu 21.2.1980. Sen toiminta on ollut koko ajan säännöllistä, onpa mukana edelleen yksi perustajajäsenkin. Kokoontumispäikkänä on ollut tuomiokirkko-seurakunnan Vanha Pappila.

Keskeistä toiminnassa on ollut Raamatun tutkistelu ja tekstien pohjalta käydyt keskustelut. Tänä

keväänä käsittelemme Apostolien tekoja. Olemme myös perehtyneet kirkkomme virsiaarteisiin, virsien sanoittajiin ja säveltäjiin. OPRA on tukenut Opettajien lähetysliiton toimintaa muun muassa välittämällä Lähetysliiton vuosittaisia seinäkalentereita.

Koemme, että raamattupiiri on rikastuttanut ja virkistänyt meitä piiriläisiä. Jumalan sana ja yhteys toisiin kristittyihin vahvistaa vael-

lustamme.

Opettajat, tervetuloa raamattupiiriin! Kokoonnumme maanantaisin parillisilla viikoilla klo 15-16.30 Vanhan Pappilan Rovastin salissa. Tarkoituksena on aloittaa syksyllä maanantaina 14.9.2020.

**Alli Alapiessa, Martta Sopanen,
Juhani Fiskaali**

Oulun opettajien raamattupiiriläiset kokoontuivat 40-vuotisjuhlakahvihetkeen. Tapaaminen oli viimeinen ennen koronataukoa.

Myyntituotteet

(hintaan lisätään postimaksu)

Voit tilata tuotteita puhelimitse, sähköpostitse toimisto@opettajienlahetysliitto.fi tai alla olevalla lomakkeella.

Myyntituotteet:

- OLL-kynä 2 € / kpl
- OLL-kassi 6 € / kpl
- Maria Pitkärannan adressit, 10 € / kpl (koko A5, kolme eri kuvavaihtoehtoa)
- Muistilappuvihkonen 6 € / kpl

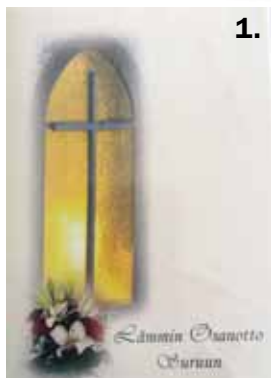

Yllä vuoden 2021 Lähetysskalenterin kansikuva. Kuvan on ottanut Terho Pelkonen.

Lähetysskalenteri 2021 ilmestyy syyskuussa

Voit katsoa nettisivuiltamme www.opettajienlahetysliitto.fi/lahetysskalenteri/ Lähetysskalenterin kuvat ja tehdä tilauksen. Tilaus onnistuu myös puhelimitse 050-4648300 tai sähköpostitse toimisto@opettajienlahetysliitto.fi.

Vakitilaaajille lähetetään tuttuun tapaan tilausvahvistuskirje touko-kesäkuussa.

Tilauslipuke

OLL-kynä

kpl

OLL-kassi

kpl

Muistilappuvihkoset

kpl

Adressi1 (koko A5) sis. kuoren

kpl

Adressi2 (koko A5) sis. kuoren

kpl

Adressi3 (koko A5) sis. kuoren

kpl

Tilaaja

Lähiosoite

Postinumero

Postitoimipaikka

puh.

posti-
merkki

**Opettajien
Lähetyssliitto**

Hallituskatu 29 A 20
33200 Tampere

Tervetuloa vuosikokoukseen!

Opettajien Lähetysliiton vuosikokous jouduttiin perumaan koronaepidemian vuoksi maaliskuussa.

Vuosikokous järjestetään Tampereella sunnuntaina 13.9.2020 klo 13, mikäli epidemiatilanne ja -rajoitukset sallivat kokoontumisen.

Vuosikokouksessa käsitellään sääntöjen 9§ mukaiset asiat. Vuosikokouksen esityslista on nähtävissä nettisivuillamme <https://www.opettajienlahetysliitto.fi/vuosikokous-2020/>

Kokouksen paikka ja tarkempi kutsu kerrotaan elokuussa Opettajien Lähetysliiton nettisivuilla.
Tiedustelut: p.050-4648300,
toimisto@opettajienlahetysliitto.fi.

Olet sydämellisesti tervetullut!

Virsi 572: Taas kukkasilla kukkulat

1.
Taas kukkasilla kukkulat,
oi Herra, kaikki vyötät
ja laumat lukemattomat
taas laitumilla syötät.
Näin kaikki maa nyt iloissaan
sinulle laulaa kiitostaan,
julistaa kunniaasi.
2.
On täynnä vettä virtasi,
janoiset siitä juotat
ja runsaan siunauksesi
maan kasvulle nyt tuotat.
Lehteen ja kukkaan, Luoja, saat
auringon nousun, laskun maat
iloksi ihmisille.
3.
Taas, Herra, askeleistasi
maa uhkuu muhevuutta.
Ajallaan annat sateesi,
saa pellot voimaa uutta.
Näin, Herra, vuoden kaunistat
ja työmme siunaat, vahvistat,
suot nousta kultaviljan.
4.
Jumala, hiljaisuudessa
sinua Siion kiittää.
Kansaasi siunaat rauhalla,
kaikille armo riittää.
Anteeksi annat velkamme,
pois nostat raskaan kuormamme,
me siitä riemuitsemme.
5.
On autuas, ken olla saa
Jumalan kartanoissa,
ylistää Luojan kunniaa
pyhien asunnoissa,
kun hyvydellä huoneesi,
rauhalla läsnäolosi
ravitset, Herra, meitä.

